

نقش مردم و جوانان مبارز شهرهای کردستان در میدانهای قیام و انقلاب

عبدال گلپریان

پیوست.
روز سه شنبه ۱۲ دی ماه خامنه ای بعنوان راس هرم نظام درمانده اسلامی در جمع تعدادی از خانواده های بسیج "دفاع مقدس" به ایراد سخنرانی پرداخت. او در سخنانش با چهره و روحیه ای برافروخته و درهم ریخته خشم و انزجار عمومی مردم علیه نظام را به پای "دشمن خارجی" نوشت. لاریجانی ها نیز هر یک بترتیب برای انحراف اذهان عمومی در پاسخ به نه عظیم مردم و در پاسخ به شعار "نان، کار، آزادی" همان خزعبلات خامنه ای را تکرار کردند. اظهارات تاکتونی مقامات ریز و درشت و دسته جات حکومت اسلامی هیچ پیامی جز افلاس و درماندگی در مقابل سیل خروشان انقلاب مردم را نداشته است. احزاب و جریانات ناسیونالیست و قومی اینبار دچار شکه شدند. آنان افق و سیاستشان قیام و انقلاب توده های مردم علیه وضع موجود نبوده است بلکه دوختن چشم امید به سیاست نظامی آمریکا و دول غربی برای رسیدن به موقعیتی حقیر بوده است. افق این نیروها تقویت جناحی ذلیل و مفلوک در حکومت در صفحه ۲

تحرك بموقع مردم شهرهای کردستان در اعتراضات عمومی نشان داد که باید همگام و در کنار مردم سراسر کشور کار باندها و دسته جات حکومت مفلوک اسلامی را یکسره کرد. مردم شهرهای کردستان همانند دوران سرنگونی بساط سلطنت پهلوی دست در دست مردم سراسر کشور ابراز وجود کردند. کردستان در زمان سرنگونی سلطنت پهلوی و یورش حکومت اسلامی تازه بقدرت رسیده به دستاوردهای قیام مردم ایران، کانون تداوم انقلاب بود. راه اندازی شوراهای مردمی، کارگری و محلات تجربه گرانبهایی در شهرهای کردستان است که میتوان با بهره گیری از امکانات ارتباطی و شبکه های اجتماعی سریعاً شوراها را سازمان داد. آنچه در روزهای اخیر در کرمانشاه، ایلام، لرستان، سنندج، بوکان و دیگر شهرهای کردستان بوقوع پیوست شکسته شدن سد و فضای میلیتاریسم حکومت اسلامی بود. بتدریج شهرهای مریوان، سقز، مهاباد، دیواندره و .. به این حرکت عظیم انقلابی خواهند

کارگران، معلمان، دانشجویان، کارمندان اعتصابات را شروع کنید و ماشین سرکوب را فلج کنید

صفحه ۲



بیانیه حزب کمونیست کارگری در مورد اوجگیری خیزش توده ای برای سرنگونی جمهوری اسلامی

صفحه ۲

مردم مبارز شهرهای کردستان

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۳

مبارزه زنان علیه حجاب اجباری، شکستی دیگر برای حکومت اسلامی

صفحه ۳

عبدال گلپریان

اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری:

صفحه ۴

مردم شهرهای خراسان علیه فقر و گرانی دست به تظاهرات زدند

آتش خشم مردم زبانه میکشد
حمله به مراکز سرکوب حکومت شروع شده است

زنان آزاده ایران! در تظاهراتی حجاب شرکت کنید!

تظاهرات به سراسر کشور کشیده شد جنبش سرنگونی با قدرت به پیش میرود

مردم قلب نظام را نشانه گرفته اند

زندانیان سیاسی و دستگیرشدگان اخیر باید فوراً آزاد شوند

خطاب به بدنه نیروهای انتظامی

صفحه ۳

ملزومات پیشروی و پیروزی چیست؟

صفحه ۵

خلیل کیوان

بیانیه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون

صفحه ۷

اعتراضات خیابانی مردم

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

بیانیه حزب کمونیست کارگری در مورد اوچگیری خیزش توده ای برای سرنگونی جمهوری اسلامی

تظاهرات و اعتراضات گسترده ای که بسیاری از شهرهای ایران را در بر گرفته است آغاز قدرتمند يك جنبش توده ای برای سرنگون کردن جمهوری اسلامی است. این يك خیزش ناگهانی و ابتدا بساکن نیست بلکه در ادامه اعتصابات و مبارزات گسترده کارگران علیه فقر و بیکاری و دستمزدهای يك چهارم خط فقر، جنبش سراسری معلمان و بازنشستگان، اعتراضات پیگیر علیه بیحقوقی زنان، مبارزات دانشجویی، اعتراض عمومی علیه دزدی و فساد آیت الله های میلیاردی، اعتراضات مالباختگان، جنبش علیه اعدام، مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، و نارضایتی و اعتراضات مداوم مردم علیه تبعیض و نابرابری و بیحقوقی در بسیاری از عرصه های دیگر، رخ میدهد. جنبش جاری برآیند این مبارزات و نشانه ارتقای آن به يك خیزش توده ای و گسترده علیه کل حکومت و نظام حاکم است. شعارهایی همچون مرگ بر دیکتاتور، مرگ بر خامنه ای، مرگ بر روحانی، جمهوری اسلامی نابود باید گردد، خامنه ای حیا کن مملکت را رها کن، جمهوری اسلامی نمیخواهیم، و نظایر آن نشاندهنده آنست که مردم دست به ریشه برده اند و کل حکومت را نشانه گرفته اند.

يك وجه مهم جنبش جاری اعتراض به فقر و فلاکت در مقابل كود ثروت مفتخوران حاکم است. جامعه به شدت قطبی شده است. در يك سو توده های میلیونی قرار دارند که بزیر خط فقر رانده شده و سخت ترین شرایط معیشتی به آنان تحمیل شده است و در سوی دیگر آیت الله های میلیاردی و يك مشت مفتخور چپاولگر فاسد که پولشان از پارو بالا میروند. این وضعیت قابل ادامه نیست. توده های میلیونی مردم دیگر نمیتوانند و نمیخواهند فقر و گرانی و بیکاری و تبعیض و بیحقوقی ای که در جامعه بیداد میکند را تحمل کنند. مردم خواهان رفاه و آزادی و برابری و يك جامعه مدرن انسانی هستند که برای رفع نیازهای شهروندان، و نه سود و ثروت اندوزی مشتکی مفتخور،

سازمان یافته باشد. این اساس و مبنای حرکت مردم و جنبش توده ای جاری است. در مقابل مردم حکومتی رسوا، پحرانزده و سرکوبگر قرار دارد. بن بست و فروپاشی اقتصادی، فساد و دزدی و اختلاس، و کشمکشهای حاد جناحی - که خود يك نتیجه و بازتاب نارضاتی توده ای مردم از کل حکومت است - بیش از پیش جمهوری اسلامی را در تنگنا قرار داده است. این حکومتی است که تنها بقدرت سرکوب و اعدام و زندان خود را سرپا نگهداشته است اما علیرغم تمام توحش اش نتوانسته است اختناق و شرایطی نظیر "گورستان آریامهری" را بر جامعه حاکم کند. مردم اجازه نداده اند. این بار هم حکومت با تمام توان سرکوبش به مقابله با جنبش انقلابی مردم برخواید خاست. همانطور که در ۸۸ و در برخورد به خیزش ۷۸ و ۶۷ و دیگر قیامهای شهری عمل کرد. اما این بار میتوان و باید تلاشهای سرکوبگرانه حکومتی ها را خنثی و بی اثر کرد. نباید اجازه داد تجربه ۸۸ تکرار بشود. جنبش حاضر بالقوه از چنین ظرفیت و توانی برخوردار است. يك شرط پیشروی و پیروزی، فراگیر و گسترده بودن جنبش است و از این نقطه نظر خیزش توده ای جاری آغاز امیدبخشی داشته است. این بار بر خلاف ۸۸ تظاهرات ها از چندین شهر آغاز شده است و بی گمان شهرهای بیشتری به این حرکت خواهند پیوست. باید با گزارش دهی و خبرسانی و فراخوانهای مبارزاتی از طریق مدیای اجتماعی دامنه جنبش را هر چه گسترده تر کرد و توده های وسیع تری را در شهرهای هر چه بیشتری به حرکت درآورد. و این امری است که بیش از همه بر عهده فعالین و نهادها و چهره های شناخته شده جنبشهای اعتراضی در جامعه است.

يك شرط دیگر تقویت و گسترش جنبش سرنگونی طلبانه جاری اشاعه خواستها و شعارهای چپ و پیشرو و انسانی در تظاهرات ها و تجمعات و راهپیمائی ها است. نباید اجازه داد شعارهای راست، مذهبی و ناسیونالیستی، برد پیدا کند. هدف خیزش انقلابی مردم بزیر کشیدن جمهوری اسلامی است اما همه نیروهای اپوزیسیون به صف انقلاب متعلق نیستند. اتحاد و انسجام و قدرت مبارزات در گرو اشاعه و فراگیر شدن شعارها و خواستها و اهدافی است که متضمن حقوق انسانی و جهانشمول همه شهروندان و تحقق آزادی و برابری و رفاه همه انسانها بری از هر نوع تبعیض و هویت تراشی ملی و جنسیتی و مذهبی و قومی و نژادی باشد. حرکت توده ای که گفتمانها و خط و جهت ارزشهای آن به تعصبات ملی و مذهبی و قومی آلوده باشد محکوم به شکست است.

توده مردم در جنبش جاری اهداف و خواستههای بر حق و انسانی ای دارند. در انقلاب ۵۷، در خیزش انقلابی ۸۸ و در تجربه انقلابات موسوم به بهار عرب نیز مردم با اهداف و خواستههای برحق و انسانی ای بمیدان آمدند. این شرط لازم برای پیشروی و پیروزی جنبشهای انقلابی هست، ولی کافی نیست. شرط دیگر وجود يك حزب رادیکال فعال و حاضر در صحنه است که آرمان و اهداف انسانی و آزادیخواهانه و برابری طلبانه توده مردم کارگر و زحمتکش و شریف را نمایندگی کند. حزبی که برنامه و سیاستها و خواستهها و اهداف و شعارهایش متضمن نقد و نفی ریشه ای فقر و فلاکت و تبعیضات و مصائب مبتلا به توده مردم و تحقق يك جامعه انسانی مرفه و بری از تبعیضات و نابرابریها باشد. حزب کمونیست کارگری چنین حزبی است. ما با تمام توان و امکانات خود میکوشیم خیزش توده ای جاری که از شهرهای خراسان آغاز شده و به سرعت در حال گسترش به شهرها و استانهای دیگر است هر چه عمیق تر و متحد تر و سازمانیافته تر به پیش برود و تا بزیر کشیدن نظام ضد انسانی جمهوری اسلامی ای پای ننشیند.

به امید پیروزی

حزب کمونیست کارگری ایران

۹ دیماه ۱۳۹۶

۳۰ دسامبر ۲۰۱۷

از صفحه ۱ اعتصابات را شروع کنید ...

اعتصابات و تجمعات قدرتمند و مستمر شما که در شکل گیری تظاهرات های روزهای گذشته نقش مهمی ایفا کرده است، اکنون میتواند نقش تعیین کننده ای در فضای سیاسی امروز ایفا کند. تظاهرات توده ای و وسیعی که در سراسر کشور شروع شده است، وضعیت جمهوری اسلامی را بسرعت بحرانی تر کرده و هر روز ابعاد بن بست و بحران حکومت را تشدید میکند. در پرتو این خیزش وسیع که در سراسر کشور جریان دارد، توازن قوا هرچه بیشتر به زیان حکومت و به نفع مردم تغییر کرده است. در چنین شرایطی اعتصابات شما خون تازه ای به تظاهرات ها میدهد، مانع سرکوب و کشتار مردم میشود و بحران حکومت را وارد فاز نهایی میکند.

تجربه سال ۵۷ مقابل همه ما قرار دارد. زمانی که حکومت شاه در برابر تظاهرات ها دست به حکومت نظامی در تهران و ده شهر دیگر زد، کارگران با اعتصاباتشان به میدان آمدند و ناتوانی حکومت را ده چندان کردند. حکومت توان سرکوب تظاهرات ها از يك طرف و خاتمه دادن به اعتصابات را نداشت و در

از صفحه ۱ نقش مردم و جوانان ...

مقابل جناح دیگر آن به هنگام مضحکه های انتخاباتی بود. جریانات و نیروهای ناسیونالیست و قومی کرد بعد از شکستی که جنبش آنان در کردستان عراق متحمل شد، این بار نتوانستند به نیروی بازدارنده حرکت اعتراضی و انقلابی مردم تبدیل شوند. مردم شهرهای کردستان عراق نیز برای خلاصی از شر حکومت مرکزی و احزاب قومی اسلامی حاکم بر کردستان عراق که در ۲۷ سال اخیر زندگی آنان را به تباهی کشانیده اند، میتوانند و باید قاطعانه از قیام و انقلاب مردم

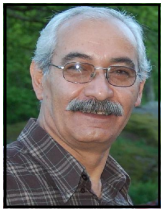
علیه حکومت اسلامی حمایت کنند. بدون شك با بزیر کشیده شدن انقلابی حکومت و باندهای تروریستی اسلامی و قطع شدن حمایتهای مالی رژیم اسلامی از حماس، حزب الله و دیگر دولتهای مرتجع منطقه، نه تنها مردم ایران بلکه مردم رنج دیده عراق، کردستان عراق و مردم کل منطقه نیز از زیر فشار احزاب اسلامی و قومی حاکم و همپیمان خلاص خواهند شد.

۱۲ دی ۹۶

۲ ژانویه ۲۰۱۸

**زنده باد انقلاب انسانی
برای جامعه ای انسانی!**

مبارزه زنان علیه حجاب اجباری، شکستی دیگر برای حکومت اسلامی



عبدل گلپریان

زنان جسور، آزادیخواه و برابری طلب در ایران با دادن هزینه های بالایی از قبیل، زندان، شلاق، تهدید، اسیدپاشی، جریمه، توهین و بی حرمتی به شان آنان و کل جامعه قادر شده اند يك حکومت هار و ضد زن را تا این حد مهار کنند. بی گمان جنبش برابری طلبانه زنان در ایران مهر خود را بر تحولات سیاسی، اجتماعی در فردای سرنگونی این نظام ضد زن خواهد زد.

۶ دی ۱۳۹۶

برابری طلب را علنا جلوه ندهند، دایر کردن "کلاسهای آموزشی"، را در توجیه این شکست ضمیمه کرده اند. بدون شك "کلاسهای آموزشی" ناجا نیز محلی برای تعرض هرچه بیشتر زنان در افشای ماهیت ضد زن حکومت اسلامی و مبارزه قاطعانه تر آنان علیه حجاب اجباری خواهد شد.

مبارزات زنان در ایران برای بدست آوردن حقوق برابر و برای برچیدن بساط حجاب اجباری، قدمتی بطول عمر حکومت اسلامی دارد. عقب نشینی و شکستی که زنان به قوانین و دستگاههای حکومت اسلامی تحمیل کرده اند، گشایشی برای تعرضات هر چه بیشتر زنان و مردان آزاده و برابری طلب و تحمیل شکستهای بیشتری به قوانین اسلامی این حکومت خواهد بود.

بنا به گزارش خبرگزاری تسنیم، رئیس پلیس پایتخت گفت: "بنا بر تدبیر فرمانده ناجا کسانی که غفلتا شئونات اسلامی را رعایت نمی کنند دیگر به بازداشتگاهها نمی روند و پرونده برایشان تشکیل نمی شود بلکه در کلاسهای آموزشی شرکت کرده و آموزش لازم را می بینند".

اظهارات رئیس پلیس پایتخت برای چندمین بار نشان داد که يك حکومت بغایت ضد زن و با تمام امکانات مالی، لجستیکی و ایندولوژی اسلامی اش در مقابل مبارزه زنان زانو زده است.

گفته های رئیس پلیس پایتخت را، هم میتوان عقب نشینی و هم شکستی برای حکومت اسلامی محسوب کرد.

کاربدستان ناجا برای اینکه عقب نشینی، ضعف و زبونی خود در مقابل اعتراض هر روزه زنان و مردان

مردم مبارز شهرهای کردستان

هفتم دی ماه هزاران نفر از مردم شهرهای مشهد، نیشابور، بیرجند، کاشمر و یزد علیه گرانی و فقر و

بیکاری و علیه وضعیت فلاکتبار خود دست به تظاهرات زدند.

اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، کیان تایر، اعتراضات مداوم کارگران بازنشسته صنایع فولاد در اصفهان و خوزستان و ده ها اعتراض پرشور در آذرماه، افق اعتراضات توده ای و گسترده علیه شرایط کنونی علیه فقر، گرانی و بیکاری را رقم زد. امروز نیز مردم کرمانشاه و خرمشهر و... تظاهرات را شروع کرده اند و شهرهای دیگری نیز دارند به این تظاهرات ها می پیوندند و علیه گرانی و فقر و بیکاری و نابرابری و فساد حاکم اعتراض میکنند.

هزاران نفر در ۷ دی ماه علیه فقر و بیکاری و گرانی بمیدان آمده اند. مردم به کل نظام جمهوری اسلامی حمله میکنند.

اعتراضات مردم بر سر غارت و چپاول و علیه فقر است. حاشیه نشینها، مال باختگان، کارگران و اقشار و طبقات پایین جامعه به خیابان آمده اند، اعتراضات آنها

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۸ دی ماه ۱۳۹۶
۲۹ دسامبر ۲۰۱۷

زنده باد اعتراضات سرتاسری مردم ایران علیه حکومت اسلامی!

کرده و بر برانده هایش جامعه ای آزاد و برابر بسازیم. جامعه ای که در آن از تبعیض و نابرابری و فقر و استثمار اثری نباشد. جامعه ای که در آن سرنوشتمان را خود بدست بگیریم و يك زندگی شایسته انسان را مستقر کنیم.

اعتراضات خیابانی که از استان خراسان شروع شده است میتواند آغازی بر پایان حیات نکبت بار حکومت اسلامی باشد. باید به این اعتراضات پیوندیم، باید با پیوستن به این اعتراضات در سراسر ایران از جمله در آذربایجان متحدانه حکومت اسلامی را به زیر بکشیم و زندگی انسانی را برای همه شهروندان در ایران مستقر کنیم.

زنده باد اعتراضات کارگران، جوانان و زنان و میلیونها مردم تحت ستم ایران
کمیته آذربایجان
حزب کمونیست کارگری ایران
۸ دیماه ۹۶
۲۹ دسامبر ۲۰۱۷

مردم تبریز، ارومیه و همه شهرهای آذربایجان!

کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگری ایران، ضمن حمایت از اعتراضات مردم در سراسر ایران، از همه مردم آذربایجان می خواهد که به این اعتراضات سراسری طبقات زحمتکش و میلیونها مردم تحت ستم پیوندند. امروز لازم است که همه در این اعتراضات شرکت کنند و هر چه بیشتر رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی را در حلقه محاصره اعتراض و مبارزه خود قرار دهند. مردم آذربایجان، همان مشکلاتی را دارند که مردم در سرتاسر ایران. گرانی، بیکاری و فقر و محرومیت و تبعیض، همه معضلاتی سرتاسری هستند و فقط با اتحاد و یکپارچگی و اعتراضات همگانی کارگران و توده های محروم و تحت ستم میتوان این رژیم را بزانو درآورد.
ما کارگران، ما زنان و جوانان و میلیونها مردم تحت ستم میتوانیم با اتحادمان رژیم اسلامی را سرنگون

از روز پنجشنبه ۷ دیماه اعتراضات توده ای علیه حکومت اسلامی دور جدیدی را شروع کرده است. مردم دیگر تاب تحمل گرانی، فقر، بیکاری و بی حقوقی و اختلاس و دزدیها را ندارند!

مردم، کارگران، معلمین، بازنشستگان، جوانان و زنان، همه و همه دیگر تاب تحمل شان بسر رسیده و به اشکال مختلف اعتراض میکنند. مردم بلند شده اند و با صدای بلند فریاد میزنند: مرگ بر روحانی، مرگ بر جمهوری اسلامی، مرگ بر دیکتاتور، مرگ بر خامنه ای و دهها شعار سرنگونی طلبانه دیگر! مردم تحت ستم تبریز و ارومیه امروز ۸ دیماه اعلام کردند به خیابان خواهند آمد و در جنبش اعتراضی سراسری نقش خواهند داشت. اما نیروهای سرکوبگر انتظامی و امنیتی در تبریز، میدان ساعت و سایر میادین اصلی را قرق کرده و تلاش کردند مانع عملی شدن و گسترش این اعتراضات سراسری در تبریز شوند.

خطاب به بدنه نیروهای انتظامی

به مردم شلیک نکنید! اسلحه تان را زمین بگذارید و بمردم پیوندید!

مردم برای خواستهای بر حق و انسانی شان بمیدان آمده اند. خواست مردم خواست شما هم هست. اغلب شما از خانواده های محروم جامعه هستید. در سرکوب خواهان و برادران خودتان شرکت نکنید. صفوفتان را ترک کنید و تا دیر نشده به مردم ملحق بشوید. جمهوری اسلامی رفتنی است.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۲ دیماه ۱۳۹۶

۲ دسامبر ۲۰۱۸

همه جا

دست به اعتصاب بزنید و نقش تاریخی خود را ایفا کنید.
اعتصابات شما همگام با تظاهرات هایی که هر روز تندتر و گسترده تر میشود، ماشین سرکوب حکومت را فلج میکند.

اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری

مردم مشهد، در آینده ای نزدیک در سراسر کشور گسترش خواهد یافت.

حزب کمونیست کارگری همه مردم در سراسر کشور را به گسترش اعتراض علیه فقر و گرانی و بیکاری و علیه چپاولگران حاکم فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۷ دیماه ۱۳۹۶

۲۸ دسامبر ۲۰۱۷



مردم شهرهای خراسان علیه فقر و گرانی دست به تظاهرات زدند

صبح امروز هزاران نفر از مردم شهرهای مشهد، نیشابور، بیرجند و کاشمر، علیه گرانی و فقر و بیکاری و علیه وضعیت فلاکتبار خود دست به تظاهرات زدند و با شعارهای اسلام رو پله کردید مردم رو ذله کردید، دزد غارت میکنید دولت حمایت میکنید، و با شعار مرگ بر روحانی، خشم و نفرت خود را علیه حکومت فاسد اسلامی و دزدان حاکم به نمایش گذاشتند. در مشهد نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی مردم را محاصره کرده و دست به تیراندازی هوایی زدند اما مردم با شعار نترسید ترسید ما همه با هم هستیم، متحد و استوار در مقابل آنها ایستادند. نیروهای سرکوبگر اینبار با گاز اشک آور و ماشین آب پاش سراغ مردم آمدند و مردم با سنگ به مقابله با آنها برخاستند و علیه بیکاری، گرانی و دزدی و فساد که سرپای حکومت را فراگرفته است، شعار دادند. طبق خبر دیگری مردم یزد نیز دست به تظاهرات مشابهی زدند.

تظاهرات مردم خراسان علیه فقر و گرانی، شروع تظاهرات میلیونی مردم در سراسر کشور خواهد بود. روزی نیست که مردم از رسانه های خود حکومتیان خبر دزدی های کلان مقامات و آیت الله ها را نشنوند. مردم میدانند که آستان قدس رضوی در کنار گوششان بر صدها میلیارد دلار ثروت و سرمایه نشسته و چگونه مردم را سرکیسه میکند و فقر و فلاکت را به مردم تحمیل میکند. مردم بودجه مصوب دولت و مجلس را که خبر از اختصاص بودجه های کلان به موسسات مذهبی و سرکوبگر و گروههای اسلامی در منطقه و بیت رهبری و مفتخوران حاکم و عدم تخصیص بودجه به نیازهای مردم میدهد، را دیده اند و میدانند که اقلیت انگل حاکم چه خواب های وحشتناکی برای آنها دیده اند. مردم میدانند که گرانی نان و آب و برق و سایر مایحتاج زندگی شروع شده و زندگی مشقت بارتری را در پیش دارند. اعتراض در سراسر کشور زیانه میکشد، اعتصابات قدرتمند کارگری گسترش می یابد و مردم به ستوه آمده، متحدتر و در ابعادی وسیعتر به میدان میایند تا بساط حاکمان دزد و جنایتکار را در هم بپيچند. تظاهرات امروز



زنان آزاده ایران! در تظاهرات بی حجاب شرکت کنید!

حضور پر شور شما همواره در صف اول مبارزات، اعلام جرم شما علیه حکومت جنایتکار و چپاولگر ضد زن اسلامی، توجه و تحسین برانگیز است.

این حکومت، حکومت ضد زن، حکومت تحمیل بی حقوقی به زنان و به کل جامعه، حکومت آپارتاید جنسی و نمونه ای از ارتجاعی ترین و عقب مانده ترین و پلیدترین حکومت های دنیا است. سمبل و پرچم این بی حقوقی حجاب اسلامی است. حجابها را دور بیندازید! سمبل و پرچم این حکومت را زیر پا بیندازید و فرمان سرنگونی جانیان حاکم را شما صادر کنید.

دختر جوانی که در میدان انقلاب روسری خود را به پرچم بدل کرد را الگوی خود کنید. حاجاتان را به پرچم مبارزه با جمهوری زن ستیز اسلامی تبدیل نمایید. بگذارید نسیم انقلاب در میان موهای شما بوزد. در تظاهرات بی حجاب شرکت کنید، فردی و جمعی حجاب هایتان را از سر بردارید و این خواست خود را با دست خود عملی سازید.

زنده باد آزادی

زنده باد برابری بی قید و شرط زن و مرد
زنده باد جامعه ای سکولار، مدرن و آزاد

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۰ دی ماه ۱۳۹۵

اطلاعیه شماره ۳

تظاهرات به سراسر کشور کشیده شد

جنبش سرنگونی

با قدرت به پیش میروید

امروز علاوه بر شهرهای کرمانشاه، شیراز، خرم آباد، و خرمشهر، امروز هشتم دیماه مردم شهرهای همدان، اصفهان، رشت، قم، قائم شهر، قوچان و سمنجان نیز به خیابان آمدند و علیه جمهوری اسلامی و فقر و فلاکت و گرانی

و بیکاری و بیحقوقی اعتراض کردند. مردم شهرهای دیگر نیز در صدد شروع تظاهرات هستند

تظاهرات میروند که در سراسر کشور گسترش یابد.

مردم حکومت اسلامی نمیخواهند، حکومت مشتی دزد و جنایتکار نمیخواهند، حکومت مذهبی و ضد زن نمیخواهند، حکومتی که میلیاردها دلار صرف مسجد و امامزاده میکند اما اکثریت عظیم مردم در فقر و محرومیت به سر میبرند نمیخواهند، حکومتی که تنها با زور و سرکوب حکومت میکند نمیخواهند، مردم حکومتی که هر کارگر و معلم و دانشجو و جوان معترضی را به زندان می اندازد نمیخواهند، مردم حکومت اعدام و سنگسار و شکنجه نمیخواهند، دخالت مذهب در زندگی شان را نمیخواهند. مردم حکومتی انسانی میخواهند، رفاه و عدالت میخواهند، آزادی و برابری میخواهند، حرمت و منزلت میخواهند، آزادی زندانیان سیاسی را میخواهند، محاکمه قاتلان مردم و دزدان حاکم را میخواهند و در یک کلام جامعه ای انسانی و حکومتی انسانی میخواهند.

تظاهرات هایی که از دیروز در نقاط مختلف کشور جریان دارد، گوشه ای از خشم و نفرت دهها میلیون کارگر و زحمتکش، میلیون ها نفر معلم و دانشجو، میلیون ها زنی که از هر حقی محروم شده و میلیون ها جوانی است که جز فقر و بیحقوقی و حکومت مذهبی نصیبی نبرده اند.

حزب کمونیست کارگری همه مردم در سراسر کشور را به گسترش اعتراض علیه فقر و گرانی و بیکاری، علیه تبعیض و بیحقوقی، علیه حکومت مذهبی و برای سرنگونی جمهوری اسلامی فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۸ دیماه ۱۳۹۶

۲۹ دسامبر ۲۰۱۷

مردم قلب نظام را نشانه گرفته اند

تظاهراتی که از دیروز هفتم دیماه با شعارهای مرگ بر گرانی و بیکاری شروع شد، در تظاهرات امروز مردم قم، همدان و کرمانشاه به شعارهای مستقیما سرنگونی طلبانه تبدیل شد. در قم مردم شعار میدادند جمهوری اسلامی نمی خواهیم، مرگ بر حزب الله، سیدعلی حیا کن مملکتو رها کن و در مرکز شهر همدان شعار میدادند مرگ بر خامنه ای و جمعیت دیگری در حالیکه به فرمانداری این شهر حمله میکردند شعار مرگ بر جمهوری اسلامی سر دادند. در کرمانشاه جمهوری اسلامی نابود باید گردد از جمله شعارهای مردم بود. شعار مرگ بر دیکتاتور و مرگ بر

ملزومات پیشروی و پیروزی چیست؟

خیابانی کلیدی است.

۳- تشکیلات حیاتی است! برای ادامه کار باید تشکیلات ایجاد شود. شبکه‌ها و کمیته‌های سازماندهی اعتراضات در هر محل را شکل دهیم. این تشکل‌ها در شرایط حاضر امر متشکل کردن مردم محل و هدایت اعتراضات و هماهنگی با سایر محلات را بعهده دارند و در ادامه با تغییر قوا نیز کنترل و اداره محلات و برقراری نظم را می‌توانند، بعهده داشته باشند. قهر رژیم را با قهر متقابل باید جواب داد. کمیته‌ها و شبکه‌های محل، مردم را برای مقاومت در مقابل نیروهای سرکوب سازمان می‌دهند و با فروپاشی رژیم تامین کننده امنیت و ارگانهای اداره کننده محلات خواهند بود. نیروهای رژیم را از محلات باید بیرون راند!

۴- سبیل‌های اقتدار رژیم را زیر پا بگذاریم. حجاب را دور بیندازیم! نقش زنان در این اعتراضات برجسته است. حجاب که ابزار سلطه بر زنان و ایجاد رعب و کنترل کل جامعه بوده است باید بدور اندخته شود و از این طریق حاکمیت و اقتدار حکومت نفی شود.

۵- نیروهای سرکوب را تضعیف و آنها را خنثی کنیم! باید روی صفوف نیروهای انتظامی کار کنیم. آنها را تضعیف و ماشین سرکوب را از کار بیندازیم. کاری کنیم که آن بخش از نیروهای انتظامی که دستشان به خون مردم و به سرکوب آلوده نیست صف نیروهای رژیم را هر چه زودتر ترک کنند. نیروهای سرکوب باید بر خود بلرزند. حلقه محاصره سران رژیم را باید تنگ کرد. به نیروهای نظامی و انتظامی و امنیتی اخطار دهیم که تا دیر نشده صف خود را از جانیان حکومت جدا کنند و در کنار مردم قرار بگیرند.

۶- اعتصاب عمومی را سازمان دهیم! گسترش اعتراضات خیابانی کلیدی است اما کافی نیست. اعتراضات خیابانی لازم است با



خلیل کیوان

جنبش سرنگونی با سرعت، عمق و گستردگی خیره کننده‌ای راه خود را باز می‌کند. سازشکاران به کنار زد شده‌اند و اکنون مردم بدون هیچ حائلی روبروی خصم خود قرار گرفته‌اند. این حرکت اینبار توان و قدرت آن را دارد که جمهوری اسلامی را ساقط کند. ما موظف ایم که برای پیروزی نهایت تلاش خود را بعمل آوریم. تاکید بر چند نکته:

۱- اعتراضات را باید گسترش داد!

یکی از درس‌های تجارب گذشته و بویژه اعتراضات سال ۸۸ این است که دامنه اعتراضات را باید پیوسته گسترش داد. اعتراضات اخیر مردم نشان می‌دهد که به این مساله واقف‌اند. یکی از علل شکست اعتراضات ۸۸ محدود ماندن آن به چند شهر و بویژه محدود شدن به تهران بود. در سال ۸۸ علی‌رغم اینکه تجمعات اعتراضی مردم در تهران به میلیونها نفر هم رسید اما عدم گسترش و سراسری شدن آن یک نقطه ضعف بود. این مساله به رژیم فرصت داد که نیروهای خود را برای سرکوب و شکست اعتراضات در تهران متمرکز کند. این بار باید جبهه نبرد را در سراسر ایران گسترش داد.

۲- سرعت عمل و ابتکارات تازه مهم است!

سرعت عمل و دست زدن به ابتکارات تازه و گیج کردن دشمن و فرصت ندادن به نیروهای سرکوب در این نبرد کلیدی است. رژیم غافلگیر شده است. اجازه تمرکز و تجدید قوا و آمادگی را از آنها باید سلب کنیم. اعتراضات حتی یک روز هم نباید متوقف شود. خیابانها باید اشغال شوند. نقش جوانان و زنان در اعتراضات

اعتصاب سراسری و عمومی همراه شود تا حکومت فلج شده و از پای در آید. از اینرو نقش فعالین و رهبران جنبش‌های اجتماعی، بویژه رهبران جنبش کارگری و معلمان که با تلاش و هزینه بسیار در سالهای گذشته زمینه ساز اعتراضات اخیر شدند، اکنون کلیدی است. کارگران، معلمان، کارمندان، دانشجویان و دانش آموزان ستون فقرات اعتصاب سراسری هستند. اعتصاب عمومی صفوف رژیم را بیش از پیش بهم خواهد ریخت، آنها را فلج خواهد کرد و جنبش سرنگونی را در موقعیت بهتری برای وارد آوردن ضربه آخر قرار خواهد داد.

۷- مراقب مداخلات و مهندسی کردن اوضاع باشیم! دشمنی غرب و در رأس آن آمریکا با جمهوری اسلامی بهتر از دوستی شان با این حکومت ضد انسانی است. انقلاب ۵۷ را همین‌ها مهندسی کردند و نیروهای اسلامی و خمینی را سوار آن کردند و بعد زیر بال شان را گرفتند و از سقوط نجات شان دادند. باید مراقب مداخله برای تعیین جهت حرکت مردم و آترناتیو سازی شان باشیم. با جمهوری اسلامی دوستی نکنند و از آن حمایت نکنند. به خیرشان امیدوی نیست! شر نسانند! مراقب مدیای نوکر و بویژه نقش بی بی سی برای زهر پاشیدن به حرکت مردم باشیم. اینها در شکست انقلاب ۵۷ و سوار کردن خمینی بر آن نقش مهمی داشتند.

۸- پیروزی را تعریف و آنرا تضمین کنیم! معنای پیروزی را روشن کنیم. منشوری از اساسی ترین خواستهها باید ملاک شناخت نیروهای سیاسی و تعریف پیروزی مردم باشد. نباید اجازه داد یک ارتجاع برود و ارتجاع دیگری تحت نام دیگری جای آنرا بگیرد.

۱۲ دی ۹۶



اطلاعیه های حزب... از صفحه ۴

روحانی نیز از جمله شعارهای سراسری مردم در اعتراضات امروز بود. طبق گزارش دیگری از قزوین و رشت، مزدوران حکومت با مردم درگیر شدند اما جوانان با شجاعت تمام با آنها مقابله کردند و به تظاهرات خود ادامه دادند.

جنبشی که در سطح کشور شروع شده، جنبشی برای سرنگونی حکومت است. مردم این حکومت را نمی‌خواهند. حکومت مشتبی دزد و جنایتکار نمی‌خواهند، حکومت مذهبی و ضد زن نمی‌خواهند، حکومتی که میلیاردها دلار صرف مسجد و امامزاده می‌کند اما اکثریت عظیم مردم را در فقر و محرومیت نگاهداشته نمی‌خواهند، رژیمی که تنها با سرکوب و جنایت حکومت می‌کند نمی‌خواهند، مردم حکومتی که هر کارگر و معلم و دانشجو و جوان معترضی را به زندان می‌اندازد نمی‌خواهند، حکومت اعدام و سنگسار و شکنجه نمی‌خواهند، دخالت مذهب در زندگی شان را نمی‌خواهند. مردم یک زندگی انسانی می‌خواهند، رفاه و عدالت می‌خواهند، آزادی و برابری می‌خواهند، حرمت و منزلت می‌خواهند، آزادی زندانیان سیاسی را می‌خواهند، محاکمه قاتلان مردم و دزدان حاکم را می‌خواهند و در یک کلام جامعه‌ای انسانی و حکومتی انسانی می‌خواهند.

حزب کمونیست کارگری، کارگران و همه مردم در سراسر کشور را به گسترش اعتصاب و اعتراض علیه فقر و گرانی و بی‌کاری، علیه تبعیض و بی‌حقوقی، علیه حکومت مذهبی و برای سرنگونی جمهوری اسلامی فرامی‌خواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۸ دیماه ۱۳۹۶

۲۹ دسامبر ۲۰۱۷

زندانان سیاسی و دستگیرشدگان اخیر باید فوراً آزاد شوند

زننه باد مردمی که در تظاهرات هایشان شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد را در کرمانشاه و سنندج

و تهران و ... فریاد زدند. این یک خواست سراسری و مهم مردم است که باید در همه تظاهرات ها ظنبن انداز شود. کلیه زندانیان سیاسی، کارگران و معلمان زندانی، دانشجویان و زنان معترض و فعالین اجتماعی زندانی باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند. دستگیرشدگان روزهای گذشته نیز بخشی از زندانیان سیاسی هستند و باید فوراً و بدون هیچ قید و شرطی آزاد شوند. در همه اعتراضات باید خواست های مهم و محوری مردم از جمله آزادی های سیاسی و آزادی زندانیان سیاسی با صدای بلند شنیده شود. باید در همه شهرها همراه با خانواده های زندانیان سیاسی و دستگیرشدگان روزهای اخیر در مقابل زندان ها و مراکز حکومتی تجمع کرد و همه جا حکومت را تحت فشار قرار داد.

دستگیری و زندانی کردن کارگران و دانشجویان و فعالین سیاسی، دستگیری زنان معترض و مردم ناراضی سیاست ۳۹ ساله حکومت سرکوبگر اسلامی بوده است. باید این ابزار را از دست جنایتکاران حاکم گرفت. اعتراض به دزدی ها و جنایت های حکومت، اعتراض به تحمیل فقر و محرومیت به اکثریت عظیم مردم، اعتراض به دخالت حکومت در زندگی روزمره زنان و مردم، اعتراض به حکومتی که زنان را از هر حقی محروم ساخته است، اعتراض به تحمیل حجاب و جداسازیها، اعتراض به بی‌کاری و گرانی، اعتراض به حقوق های چند بار زیر خط فقر، اعتراض به شکنجه و اعدام و قصاص، و در یک کلام اعتراض به حکومتی که ۳۹ سال مشغول جنایت بوده است، حق مسلم مردم است. این سران حکومتند که باید به جرم چهاردهه جنایت مستمر علیه مردم دستگیر و محاکمه شوند.

روزی که مردم آزاده درهای زندانها را بشکنند و عزیزان مردم را از زندان بیرون بیاورند دیر نیست.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۰ دیماه ۱۳۹۶

۳۱ دسامبر ۲۰۱۷

تلفن و ای مایل آدرسی تماس با سردبیر

Tel: 00358 405758250

E-mail: abdolgolparian1@gmail.com

گفتگوی نسرین رضانعلی با محمد آسنگران وضعیت در کردستان عراق



عراق بیش از پیش متفرق شدند و در جبهه های متفاوت منطقه ای قرار گرفتند.

بخشی از بورژوازی کرد در اتحادیه میهنی و مناطق تحت حاکمیت این حزب در استان سلیمانیه از سهم خود راضی نبود و برای دست رسی به سهم بیشتر امید خود را به کمک دولت بغداد و سپاه پاسداران گره زده است. اعتراضات اخیر بدون شک ادامه دار خواهد بود و مردم به این همه فقر و فلاکت و نابرابری رضایت نخواهند داد.

مهمترین نکته البته این است که اعتراضات اخیر با اعتراضات دوره های قبل متفاوت است. این بار مردم بدون ابهام خواهان رفتن این حکومت هستند و با بلند کردن شعار "ارحل" (بروید) میخواهند از دست همه آنها رها بشوند.

نسرین رضانعلی: دولت

کردستان در چه موقعیتی قرار دارد؟ رابطه احزاب با مردم و رابطه بین احزاب در قدرت و از جمله تناسب قدرت در پارلمان کردستان به چه ترتیب است؟

محمد آسنگران: اکنون حزب

گوران و حزب جمعیت اسلامی از حکومت خارج شده و خود را احزاب اپوزیسیون تعریف میکنند. اما سیاست و برنامه آنها هیچ تفاوت جدی با حاکمان قبلی و فعلی اقلیم ندارد. حکومت اساسا در دست دو حزب بارزانی و طالبانی است. مسعود بارزانی از ریاست اقلیم استعفا داده و دو نفر اصلی حکومت از جانب دو حزب نامبرده نیچروان بارزانی و قباد طالبانی هستند. پارلمان کردستان عراق بعد از دوسال تعطیلی به دستور بارزانی، در جریان رفراندوم دوباره دست بکار شد اما بوسیله این دو حزب قرق شده است. ریاست قبلی آن که از گوران بود استعفا داد و اکنون چیزی که اسمش را پارلمان گذاشته اند متشکل از افرادی حلقه بگوش از این احزاب حاکم است و هیچ نقش سیاسی و قانونی جدی در کردستان عراق ندارد. مردم کردستان عراق به درست آنرا يك مجلس کارتونی مینامند. لازم به تاکید است که خود این دو

تلاش کرد مناطق مورد مناقشه حکومت اقلیم و بغداد را به نفع خود یکسره کند. در شرایطی که ارتش عراق در سال ۲۰۱۴ به هزیمت افتاده بود و داعش در حال پیشروی به دروازه های بغداد بود تقریباً تمام مناطق کردنشین مورد مناقشه اقلیم و بغداد که شامل قانون ۱۴۰ میشد به تصرف نیروهای پیشمرگ در آمد. در چنین شرایطی تمام نفت استخراجی از چاه های نفت کرکوک و دیگر مناطق کردستان بوسیله حکومت اقلیم بفروش میرفت، اما همزمان به بهانه جنگ با داعش و قطع بوجه کردستان از طرف بغداد، حقوق کارمندان دولت و همه حقوق بگیران چند ماه پرداخت نشد و تصمیم گرفتند فقط ۲۵ درصد از حقوقها را پرداخت کنند. این شرایط زندگی مردم را با فشارهای غیر قابل تحملی مواجه کرد.

بورژوازی کرد میدانست که بعد از داعش این پیروزی و دستاورد از جانب بورژوازی عرب به چالش طلبیده خواهد شد و این تحول برای او قابل هضم نیست. به همین دلیل بورژوازی کرد مسئله رفراندوم و استقلال کردستان که يك خواست عمومی مردم بود و سالها آنرا نادیده گرفته بودند را به اجرا گذاشت که از این طریق بتواند هم صف بورژوازی کرد را متحد کند و هم بغداد را در مقابل عمل انجام شده قرار بدهد.

اما حسابگری بورژوازی کرد این بار هم اشتباه بود زیرا نه صف بورژوازی کرد در کردستان عراق چنان متحد بود که شکاف نخورد و نه متحدین منطقه ای و جهانی آن با استراتژی سیاسی استقلال کردستان عراق در این مرحله رضایت دادند. این دو فاکتور بعلاوه نارضایتی و اعتراض مردم باعث شد صف بورژوازی کرد از درون متلاشی بشود. اتفاقات ۱۶ اکتبر (همپیمانی خانواده طالبانی با بغداد و جمهوری اسلامی علیه رقبای خود در اقلیم) و تحویل کرکوک به نیروهای حشد شعبی و ارتش عراق و به دنبال آن تصرف دوباره تمام مناطق مورد مناقشه بوسیله دولت بغداد ضربه کشنده ای بود که به حکومت اقلیم وارد آمد. بعد از این تحولات احزاب ناسیونالیست و اسلامی کردستان

نسرین رضانعلی: ریشه و بستر

اعتراضات مردم کردستان عراق چیست؟ وضعیت اقلیم کردستان عراق پس از اعتراضات گسترده ای که در سلیمانیه و شهرهای دیگری به وقوع پیوست چگونه است؟ این تقابل و رویارویی مردم با حاکمین چه تاثیری را به جا گذاشته است؟

محمد آسنگران: ابتدا لازم است

بگویم مردم دل خوشی از هیچ کدام از احزاب پارلمانی اقلیم کردستان ندارند. بی لیاقتی و فساد همه آنها را دیده و به آن معترض اند. اعتراض مردم به حاکمان کردستان عراق ناشی از نفرت و خشم بر حقی است که شامل همه احزاب پارلمانی و حکومتی این منطقه میشود. زیرا مردم در بیست و شش سال گذشته با تجربه خود دریافته اند که احزاب ناسیونالیستی و اسلامی کردستان عراق فقط به فکر دزدی و چپاول بوده اند. مردم در عمل به این تجربه رسیدند و متوجه شدند که سران و نزدیکان این احزاب حاکم اکثر دزد و فاسد و چپاولگرند. چند صد نفری از مقامات این احزاب و نزدیکانشان به میلیونر و میلیاردر تبدیل شده اند و اکثریت قریب به اتفاق شهروندان کردستان عراق حتی از آب و برق که ابتدایی ترین نیاز زندگی است محروم هستند. فقر و بیکاری و بی آیندگی و بی قانونی و حاکمیت احزاب و نه حتی دولت، مردم را بیش از پیش در تنگنا قرار داده بود. علاوه بر این فاکتورهای اصلی اتفاقات دیگری در عراق افتاد که بحران و نارضایتی مردم را وسیعتر کرد.

از سال ۲۰۱۳ به بعد اختلافات و سهم خواهی بورژوازی عرب و کرد تنش را ایجاد کرد که شکاف آنها را بیش از پیش برجسته کرد. در سال ۲۰۱۴ بوجه ارسالی کردستان عراق از بغداد که شامل ۱۷ درصد از کل بوجه عراق میشد از طرف نوری مالکی قطع شد. داعش بخش وسیعی از عراق را تصرف کرد، اوضاع کردستان عراق بحرانی تر و آینده آن تاریکتر شد. جنگ با داعش برای مدتی موقت تنش بغداد و کردستان را تخفیف داد، اما بورژوازی کرد از راه نیروی نظامی

تا همین چند روز قبل يك پایشان در حکومت بود و پای دیگرشان در میان معترضین. دلیل اعتراض آنها و همراهی مرد رندی آنها با مردم نه برای تحقق مطالبات بر حق شهروندان، بلکه برای سوار شدن بر اعتراض مردم بود. تا از این طریق بتوانند همانند سال ۲۰۱۱ نتیجه اعتراض مردم را دستمایه سهم خواهی خود از رقبایشان بکنند. واقعیت این است که مردم از همه این احزاب متنفر هستند و خشم بی پایانی علیه آنها در میان مردم وجود دارد. مردم اعلام کرده اند که این احزاب را نمیخواهند. این حکومت را نمیخواهند. این قوانین و سنت و سیاست تا کنونی را نمیخواهند. مردم خواهان يك زندگی آزاد و مرفه هستند.

نسرین رضانعلی: حضور

جمهوری اسلامی در عراق و اقلیم کردستان امر شناخته شده ای است. اخبار و شایعاتی دال بر حضور جمهوری اسلامی در درگیریهای اخیر و حتی دست داشتن در سرکوب اعتراضات در شهر رانیه و اطراف آن وجود دارد. آیا نیروهای جمهوری اسلامی نقشی در سرکوب اعتراضات داشتند؟ جمهوری اسلامی در کردستان عراق بدنال چیست و چه سیاستی را در این منطقه دنبال می کند؟

محمد آسنگران: حضور و

دخالت جمهوری اسلامی در کردستان عراق بویژه در مناطق تحت حاکمیت اتحادیه میهنی امری غیر قابل انکار است و خود حاکمان و مردم هم اینرا میدانند و دیده اند. اما دخالت جمهوری اسلامی اساسا برای تحکیم حکومت بغداد است زیرا حکومت بغداد متحد اصلی و ایدئولوژیک جمهوری اسلامی است.

اما برای این کار از راههای مختلفی و با تاکتیکهای متفاوتی تا کنون وارد عمل شده است. يك دوره ای

حزب در حکومت هم عملاً در دو جبهه متفاوت قدرتهای منطقه ای قرار دارند. اتحادیه میهنی به چند دسته و گروه تبدیل شده است و دفتر سیاسی آن هم منحل گردیده و خانواده طالبانی در این حزب به دلیل حمایت جمهوری اسلامی و بغداد از آنها فعلاً يکه تاز میدان هستند. حزب بارزانی علیرغم انسجام درونیش تحت فشار متحدینی مانند آمریکا و ترکیه قرار دارد. هیچ کدام از این احزاب سیاست روشنی برای آینده ندارند و اینرا با صراحت بیان میکنند. حکومت منطقه ای آنها به تبانی آنها با قدرتهای منطقه ای و جهانی مربوط شده است و هیچکدام از این قدرتها هم آنها را قابل اعتماد نمیدانند. تنها کاری که دولتها با این احزاب انجام میدهند این است که در خدمت سیاست و استراتژی خود آنها را به عنوان مزدور یا مهره قابل استفاده بکار گیرند.

در چنین شرایطی بورژوازی و ناسیونالیسم عرب بیش از پیش در حال تعرض به این احزاب و تحقیر آنها است. مردم در چنین شرایطی نرفتشان از این احزاب بیش از پیش گسترده و تعمیق شده است. ماهیت فاسد و سرکوبگرانه آنها را نمیپذیرند و بی لیاقتی و بی کفایتی آنها را دیده اند و تحمل نمیکند.

نسرین رضانعلی: گفته می

شود که حزب گوران (حزب تغییر) و جمعیت اسلامی سازماندهندگان اعتراضات بودند و بعضاً شنیده می شود که اعتراضات خود جوش بوده است و توسط مردم معترض صورت گرفته است. مردم در شعاریشان خواهان کناره گیری مسئولین شده اند، واقعیت چیست؟

محمد آسنگران: واقعیت این

است اعتراضات مردم میلیونی و به وسعت کل جامعه است. اما این دو حزب به عنوان احزاب فرصت طلب

بیانیه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون اعتراضات خیابانی مردم

نیروی سرکوبی را برای مقاومت در برابر حق طلبی و آزادیخواهی ما کارگران و مردم ایران نخواهد بود.

امری که در این میان روشن است و ما همراه با توده های زحمتکش مردم ایران آنرا فریاد میزنیم این است که باید خواستهای ما مردم برای پایان دادن به فقر و سیاه روزی به کرسی نشاندن شود، باید بساط هر گونه سرکوب و اختناق و زندان بر چیده شود، باید همه زندانیان سیاسی آزاد و غارتگران ثروتهای اجتماعی و عاملین و آمرین سرکوب و اختناق در هر مقام و منصبی مورد بازخواست و محاکمه قرار گیرند، باید اموال به غارت رفته مردم در موسسه های مالی عودت داده شود، باید حداقل مزد کارگران و کارکنان دولت و بخش خصوصی تا پنج برابر مبلغ کنونی افزایش و حقوقهای نجومی صاحب منصبان حکومتی برچیده شود، باید برپائی تشکلهای مستقل کارگری و مدنی و آزادی بی قید و شرط بیان، مطبوعات و آزادی فعالیت احزاب بر قرار و تضمین شود و باید هر آنچه که خواست توده های میلیونی مردم ایران است به سرعت محقق گردد.

بدیهی است هر گونه عدم توجه نسبت به تحقق خواستهای کارگران و مردم زحمتکش ایران از طریق عوامفریبی یا دست بردن به سرکوب گسترده اعتراضات و یا تلاش برای سوار شدن به موج اعتراضات مردمی از سوی جناحهای حکومتی و اپوزوسیون رانده شده از قدرت در گذشته و حال، راه به جایی نخواهد برد و این بار، این ما کارگران و مردم ایران هستیم که با اتحاد و همبستگی و تداوم اعتراضات، سرنوشت خود را رقم خواهیم زد.

امضا کنندگانه به ترتیب حروف الفبا

اتحادیه آزاد کارگران ایران
انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه
سندیکای نقاشان استان البرز
کانون مدافعان حقوق کارگر
کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری

یازده دی ماه ۱۳۹۶



گفتگوی نسرین رضاعلی با ...

از صفحه ۶

عادی ناراضی نه دو هزار و پنج هزار بلکه صدها هزار نفر هستند. بنابراین این اگر این برنامه مردم میبود هیچ نیرویی نمیتوانست در مقابل آنها مقاومت کند. در حزب اتحادیه میهنی جیتی و کسانی جود دارند و چند دولت منطقه هم از این سیاست حمایت میکنند که میخواهند ارتش عراق و حشد شعبی را به سلیمانیه و اربیل و دهوک بیاورند و همان طرح تسلیم کرکوک را تکرار کنند." این گفته ها هم واقعی است و هم نقش جمهوری اسلامی را بیان میکند.

نسرین رضاعلی: مردم چگونه می توانند دست درازی حکومت ایران را به این منطقه را خنثی کنند؟

محمد آسگران: مردم کردستان عراق مدت کوتاهی در اوایل دهه نود میلادی شوراها و حاکمیت خودشان را در ابعادی محدود تجربه کردند. آن دوره توهم به ناسیونالیسم کرد و احزاب آن باعث شد که آن تجربه حاکمیت شورایی گسترش پیدا نکند و شکست بخورد. اکنون با تجربه شکست خورده حکومت فدرالیستی احزاب ناسیونالیست و اسلامی کردستان و ماهیت فاسد و جنایتکارانه آنها هیچ کس از مردم آزادیخواه کردستان توهمی به هیچکدام از آنها ندارد. بنابراین مردم برای خلاصی از این احزاب و برای رسیدن به جامعه ای آزاد و مرفه و برابر، تنها یک راه در پیش دارند و آن برقراری حاکمیت خود از طریق شوراهای مردمی است. حکومت اقلیم کردستان و احزاب تشکیل دهنده آن تا مغز استخوان فاسد و جنایتکار هستند. اولین سرکرده آنها طالبانی بود که با مشکوک نامیدن شوراها و تشکل های کارگری عاقبت با خفت و سرگردانی سیاسی مرد. بارزانی هم با شکست طرح و برنامه هایش ناچار به استعفا شد. اکنون نوبت مردم است که حاکمیت مستقیم خودشان را بر ویرانه های حاکمیت احزاب "کردی" تجربه کنند. *

میخواست اتحادیه میهنی را بوسیله اسلامیه تضعیف کند. دوره ای تلاش کرد با کمک به اتحادیه میهنی نیروی نظامی بارزانی را تضعیف کند. دوره ای که اختلافات درونی اتحادیه میهنی بالا گرفت تلاش کرد آنرا حل کند که در رقابت با بارزانی بتوانند وزن بیشتری داشته باشند. دوره ای گوران را در مقابل اتحادیه میهنی تقویت کرد. اکنون بخشی از اتحادیه میهنی (خانواده طالبانی) را تماما با خود همراه کرده و آنها را در کنار حشد شعبی قرار داده است تا بتواند از این طریق هم بارزانی را تضعیف کند و هم کل مناطق اقلیم را چنان متلاشی کند که ناچار بشوند حاکمیت بغداد را بپذیرند. برای این کار در قدم اول اتفاقات ۱۶ اکتبر و تصرف کرکوک را خلق کردند و در ادامه در تدارک و زمینه سازی جنگی داخلی در کردستان است. حال این جنگ بین بخشهایی از خود اتحادیه میهنی باشد یا اتحادیه میهنی با بارزانی تصور نمیکنم جمهوری اسلامی مستقیم در سرکوب اعتراضات شهرهای کردستان نیروی سرکوبگر خودش را بکار گرفته باشد.

اما یک چیز واضح است و یکی از اعضا دفتر سیاسی اتحادیه میهنی به اسم شیخ جعفر که فرمانده لشکر ۷۰ هم هست در مصاحبه ای با صدای آمریکا و تلویزیون روداو اینرا با صراحت اعلام کرده است. "گروهی در اتحادیه میهنی با حکومت عراق و حشد شعبی قرار داد بسته اند: همچنانکه کرکوک را تحویل آنها دادند میخواهند سلیمانیه و اربیل و دهوک را هم تحویل آنها بدهند. حتی خشونت در تظاهرات کار این گروه بود نه مردم معترض. از این طریق خواستند بهانه ای درست کنند تا ارتش عراق و حشد شعبی به اسم حفظ امنیت مردم به استان سلیمانیه و کل کردستان لشکر کشی کنند... این پلان و برنامه مردم نبود. زیرا ما میدانیم مردم و جوانانی که جیب شان خالی است و مطالباتی دارند، مطالباتشان بر حق است. مردم این سیاست خشونت را نداشتند. مردم

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!